

blem i det, bortset fra at det jo stadig væk ville føre frem mod et multietnisk samfund, sådan som det gør i øjeblikket.

Men se, sagen er jo, at når det først bliver undersøgt, så viser det sig, at et ganske stort antal af de personer, som er opført på disse mange love, vi behandler her i Folketinget, er kriminelle, de er ikke i stand til at forsørge sig selv, og de har væsentlig gæld til det offentlige.

Så sker der jo det hver eneste gang, der er fremsat et forslag af denne karakter i Folketinget, at der bliver stillet ændringsforslag om, at de kriminelle, de, der ikke kan forsørge sig selv, og de, der har væsentlig gæld til det offentlige, skal udgå af forslaget, hvorefter man så kan stemme om resten. Dette stemmer alle partier i Folketinget jo som bekendt normalt imod.

Fremskridtspartiet står sammen med Dansk Folkeparti oftest alene med de synspunkter. Det er vi lidt kede af, fordi vi gerne vil give de mennesker, som er opført på forslaget, og som faktisk er nogle ganske gode borgere, dansk statsborgerskab. Og derfor vil vi endnu en gang stille de fornødne ændringsforslag.

Vi vil endnu en gang appellere til det øvrige Folketing om at vedtage ændringsforslagene, således at den gruppe, der til sidst skal stemmes om, er en gruppe af gode borgere, som naturligvis også skal have lov til at få dansk statsborgerskab.

Poul Nødgaard (DF):

Ja, jeg ved næsten ikke, hvad jeg skal sige, for situationen er den, at når vi her i Folketinget behandler lovforslagene, er det jo sådan, at selv til bitte, bittesmå lovforslag kommer den socialdemokratiske ordfører troligt op, dernæst er det Venstre, som er det næststørste parti, så De Konservative, og sådan kører det derned ad.

Så oplever vi her gang på gang, når vi skal førstebehandle de såkaldte indfødsretslove, at disse partier har indgået en eller anden aftale – jeg ved ikke, om man må sige lokumsaftale eller noget i den retning – om, at man ikke tager ordet her ved førstebehandlingen. Man tager det såmænd heller ikke ved andenbehandlingen eller tredjebehandlingen for den sags skyld. Man er simpelt hen stiltiende enige om, at alle de der attenhundrede mennesker, der står på det her lovforslag, skal have dansk statsborgerskab.

Jeg kunne godt lide at få en forklaring på, hvorfor man dog ikke som minimum går på talerstolen i demokratiets navn og siger nogle

ord om lovforslaget, og om man virkelig synes – og »man« er altså alle de partier, der ikke tager ordet her i dag – det er ret og rimeligt, at der tildeles dansk statsborgerskab til alle de ansøgere, der står i forslaget.

Nogle af ansøgerne, det lægger vi ikke nogen skjul på i Dansk Folkeparti, har vi sympati for skal have dansk statsborgerskab. Det er folk, der i enhver henseende lever på danske vilkår, klarer sig selv osv. osv. Jeg tør ikke sætte tal på, om det er to tredjedele af dem, der står i lovforslaget, som aldrig burde se et dansk statsborgerskab; det er nok noget i den retning, men det kan vi jo få undersøgt i udvalget.

Jeg vil endnu en gang appellere specielt til de borgerlige partier – som formentlig, går jeg da ud fra, vil samarbejde med Dansk Folkeparti efter et folketingsvalg – mander sig op til at komme op og fortælle, hvad de i virkeligheden mener om det foreliggende lovforslag.

Når man ser og hører, hvad V- og K-folk siger ude omkring i landet, så er de dybt bekymrede, dybt foruroligede, når de står ude i Sønder-Bjert forsamlingshus og taler, og nu skal der også gøre op med det her osv., men hvad ser vi så i dag her i Folketinget? Ikke én røst løfter sig hverken fra Det Konservative Folkeparti eller fra partiet Venstre. Jeg synes, det er beskæmmende, men vi i Dansk Folkeparti skal nok huske også at gøre opmærksomme på det ude i landet. Det, man gør ude omkring, er tilsyneladende én ting, og det, man gør herinde, når man trykker på knapperne og mest af alt lader være med at tage ordet, når man burde tage det, noget andet. Det skal vi nok huske at fortælle på rette tid og sted.

Nu kommer der et udvalgsarbejde, og det bliver selvfølgelig, som det plejer, dvs. det bliver undertegnede som medlem af Indfødsretsudvalget for Dansk Folkeparti, som må stille en lang række ændringsforslag. Og det kunne da være, at man kunne provokere V og K til at stemme for et enkelt af disse ændringsforslag. Det er da set før. Men det bliver sikkert også kun et og måske to, hvis vi er meget heldige.

Men sagen går sin gang, og livet går videre. Vi må erkende, at der kommer sådan en portion her to, tre gange om året, men dér tror jeg, at enhver, der kan tænke nogenlunde ret, kan se, at det løb kan ganske enkelt ikke fortsætte.

Dansk Folkeparti vil gå ind i udvalgsarbejdet i Indfødsretsudvalget og søge at påvirke og stille så mange ændringsforslag – og vel at mærke begrundede ændringsforslag – som overhove-